

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 38424

гр. София, 13.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 144 СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА

като разглежда докладваното от СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА Частно
гражданско дело № 20241110111954 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 410 ГПК.

Образувано е по заявление на „П...“ ЕООД, ЕИК ... срещу К. К. В. с
ЕГН: ***** и адрес: гр. С/адрес/, общ. Столична, обл. София за
издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК за
сумата **110,00 лева**, представляваща неплатено възнаграждение за закупена и
използвана услуга фаст за период от 01.11.2023 г. , 30,00 лева,
представляваща неплатени такси по тарифа за извънсъдебно събиране на
вземането за период от 16.05.2023 г. , **100,00 лева**, представляваща неплатени
такси по тарифа за извънсъдебно събиране на вземането при забава с повече
от 90 календарни дни за плащане на вноска по договора за кредит за период
от 04.08.2023 г., както и за сумата от 80 лева за други разходи по подготовка
на документи за съдебно предявяване, които се излага, че са дължими като
ползвани по Договор за кредит Номер: 40016546164/04.04.2023г.

От изложените в заявлението обстоятелства и видно от приложения
Договор за потребителски кредит Профи кредит стандарт и Общи условия
към него се установява, че между длъжника и „П...“ ЕООД е сключен
договор за паричен заем с Договор за кредит Номер:
40016546164/04.04.2023г. с общи условия към него, подписани от
кредитополучателя.

Съгласно чл.411, ал.2, т.1 ГПК съдът не издава заповед за изпълнение,
когато искането е в противоречие със закона или с добрите нрави, а съгласно
т. 3, на чл. 411, ал. 2 заповедният съд е задължен да следи и за наличието на

неравноправни клаузи, когато искането на заявителя произтича от потребителски договор, какъвто е настоящият случай. С оглед качеството на заемателя, е налице договор с потребител по смисъла на пар. 13 от ДР на ЗЗП, по отношение на който намират приложение съответно разпоредбите на ЗПК. Съгласно чл.24 ЗПК за договора за потребителски кредит се прилага и чл. 143-148 от ЗЗП, като неравноправна клауза в договор, сключван с потребител, е уговорка във вреда на потребителя, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя.

Възможността на кредитора да въвежда такси извън стойността на договорения размер на заема е регламентирана в чл.10а от ЗПК и е предвидена за допълнителни услуги, свързани с договора за потребителски кредит. Налице е изрична забрана съгласно сочения текст да се изискват такси и комисионни за действия, свързани с усвояването и управлението на кредита. Съдът счита, че в случая не е налице допълнителна услуга по смисъла на чл.10а, ал. 1 ЗПК. Допълнителни са тези услуги, които са извън основната престация на заемотателя, съдържаща се в облигационното отношение, възникнало в резултат на договора, а именно отпускане на заема и неговото администриране.

Посочените услуги са свързани с усвояването и управлението на кредита. Следователно клаузата заобикаля изискванията на чл. 10а, ал. 1 и ал. 2 ЗПК, поради което е нищожна съгласно чл. 21, ал. 1 ЗПК. Същите не представляват и реално предоставени допълнителни възможности или преференциални условия, от които кредитополучателят да може да се възползва и да носят допълнителни ползи за него. Не се установява длъжникът реално да се е възползвал от някоя от посочените услуги.

От договора за потребителски кредит се установява, че длъжникът дължи възнаграждението за допълнителни услуги от момента на подписване на договора, като плащането е разсрочено и включено като част от погасителната вноска по кредита. Следователно, в случая се касае за уговорки по сключения договор за потребителски кредит, още повече, че същите са инкорпорирани в самия договор и месечната погасителната вноска включва освен главница и възнаградителна лихва, и възнаграждение по тези допълнителни услуги, поради което следва да се включат в годишния процент

на разходите, тъй като това са разходи за потребителя по договора за потребителски кредит по смисъла на чл. 19, ал. 1 ЗПК.

В този смисъл, съдът намира, че изключването на допълнителните услуги от ГПР и уреждането им в договора като допълнителен пакет услуги представлява заобикаляне на разпоредбата на чл. 19, ал. 4 ЗПК, тъй като начисляването и събирането на възнаграждения по пакети за допълнителни услуги не представлява плащане за услуги, а всъщност представлява прикрити разходи по кредита, с които се стига до надхвърляне ограниченията на закона за максимален размер на ГПР. Това води до нищожност на клаузите за уговорените възнаграждения за допълнителни услуги на основание чл. 19, ал. 5 и чл. 21 ЗПК.

Заявителят претендира и заплащането разходи за извънсъдебно събиране при изпадане в забава на длъжника, както и за разходи по съдебно предявяване. С процесните такси се преследва забранена от закона цел да се присъди още едно обезщетение за забава, поради което същите са нищожни, а заявлението в тази част също следва да бъде отхвърлено, макар и по делото да е приложена Тарифата, където се твърди да е уреден размера на тези такси.

Ето защо, процесните суми, начислени в тежест на длъжника за допълнителни услуги са недължими.

Така мотивиран, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОТКАЗВА ДА ИЗДАДЕ заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК в полза на „П...“ ЕООД, ЕИК ... спрямо К. К. В. с ЕГН: ***** и адрес: гр. С/адрес/, общ. Столична, обл. София за сумата **110,00 лева**, представляваща неплатено възнаграждение за закупена и използвана услуга фаст за период от 01.11.2023 г. , 30,00 лева, представляваща неплатени такси по тарифа за извънсъдебно събиране на вземането за период от 16.05.2023 г. , **100,00 лева**, представляваща неплатени такси по тарифа за извънсъдебно събиране на вземането при забава с повече от 90 календарни дни за плащане на вноса по договора за кредит за период от 04.08.2023 г. по Договор за кредит с № 40016546164/04.04.2023г. и за 80 лева като други разходи ведно със законовата лихва за забава от датата на сезиране на съда до

окончателното плащане.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО може да бъде обжалвано с въззивна частна жалба пред СГС в 1-седмичен срок от получаване на препис от настоящото разпореждане от страната.

Съдия при Софийски районен съд: _____